

In het Land van Natuur en Mysterie.

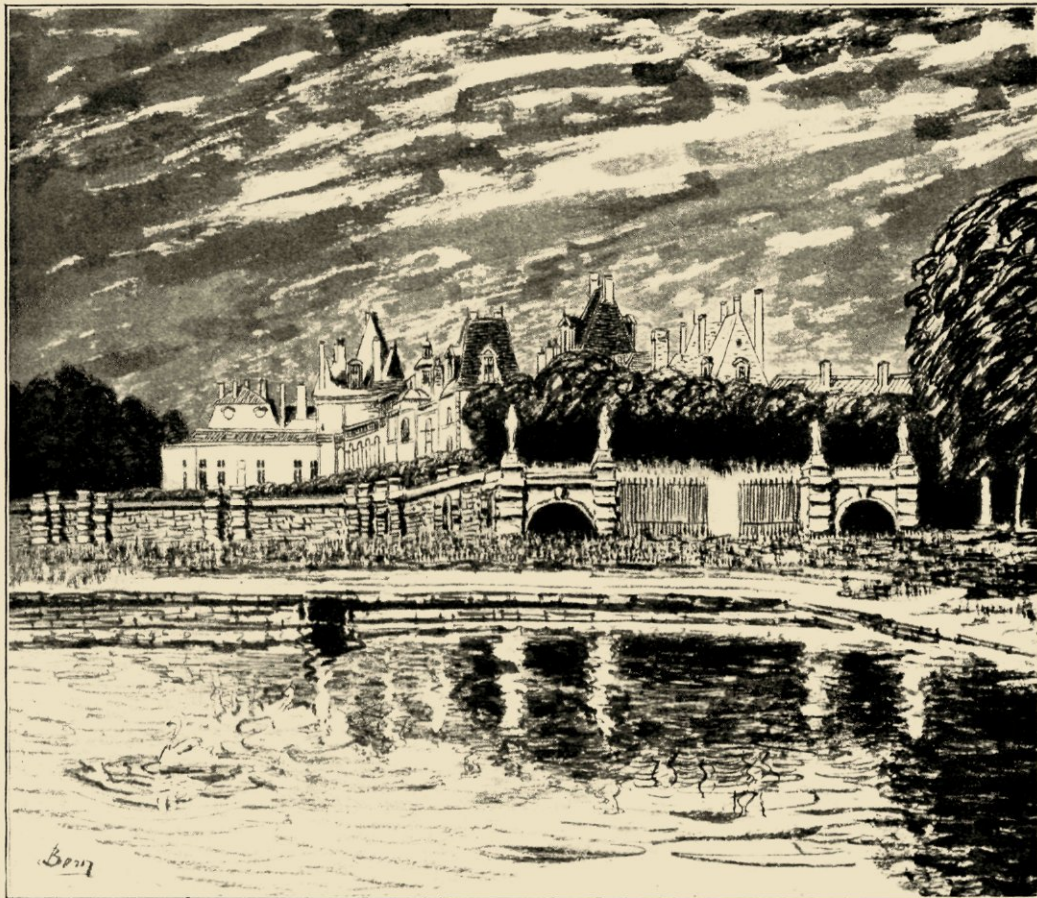
Aan de ruw houten tafel voor het eenvoudige landelijke huisje werd mijn vertrouwen geschokt en mijn geloof door twijfel vervangen, toen mij verteld werd:

DE LEGENDE VAN DEN BOSCHMENSCH VAN
HET WOOD VAN FONTAINEBLEAU.

Drie eeuwen lang had in de burchten van

schijnen, zoodat ten slotte dat honderd-vijftigjarige tijdperk uit het verre verleden den vorm had aangenomen van een reusachtig tafereel uit de sprookjeswereld, waartoe de oneindige verscheidenheid van dat woud den romantischen achtergrond had geleverd.

Dat kabouters, faunen, nimfen en feeën er het rijk deelden met herten en hazen,

GEZICHT OP HET KASTEEL VAN FONTAINEBLEAU, NAAR EEN O. I. INKTEEKING VAN BERN-KLENE.

den Gâtinais français, langs de Seine-oevers tusschen Montereau en Corbeil, en in de landelijke gehuchten die verscholen lagen onder den rand van het Fôret de Bière (zooals het woud van Fontainebleau in de Middeleeuwen heette) de herinnering aan de rooftochten der Noormannen voortgeleefd als een visioen van verschrikking. Van vader op zoon waren de verhalen der gruwelen, door de Barbaren bedreven, overgegaan, en ieder geslacht had over de sombere werkelijkheid van vroeger de lamp zijner verbeelding doen

met wolven en wilde zwijnen, dat goede en kwade geesten er huisden boven en onder den grond, dat boschgoden er heerschappij voerden, dat leed geen twijfel voor wien ook in die burchten en gehuchten. Bovendien, wist niet ieder uit den omtrek die zich in het woud gewaagd had, verder dan om hout te kappen voor zijne winterbehoefden, of om steen te hakken dien de landheer eischte ter versterking van zijn slotmuren, te vertellen van de wonderlijke wezens die hij vluchtig in de verte gezien of wier stemmen, bulderend